

Dopisi.

Iz Maribora. (Mariborski Slovenci) zažgali so v nedeljo 7. t. m. Ciril-Metodov kres na visokem hribu pri Sv. Urbanu. Že popoldne ob 2. uri odhajali so izletniki iz mestnega ozidja po gozdni senci navzgor. Proti 7. uri nabralo se je pa na vrhu toliko ljudstva, da se je v gostilniških sobah vse trlo. Videti je bilo vse sloje, mladih in starih, in od teh so bila zastopana razna društva, kakor: «Ciril-Metodova podružnica», «Slov. plan. društvo», «Športno društvo», «Čitalnica», «Pevsko in bralno društvo» itd. Ob 9. uri zažgal se je velik kres, ki je kazal in svetil s svojim plamenom daleč na okoli. Umetalen ogenj in rakete, katere je zažgal pod nadzorstvom občeslanega turista «Slov. plan. društva» gosp. Weiss, vzbujali so hvalo in začudenje občinstva, ki je kot očarano zrló v zrak. Narodne pesmi prepevajoč zabavali smo se do temne noči poleg vročega ognja na prostem raz milim nebom. V temi odšli smo pojoč raz hrib v gostilno nazaj, koder smo se pokrepčali s sladkim vincem; težko bilo je dobiti jedij ali pijače, kajti množica trla se je neprestano okoli urnega krčmarja, ki se je sukál kot kolo.

Vmes oglasili so se tudi različni govorniki; zastopnik podružnice «S. P. D.» se je tudi oglašil k besedi ter razložil pomen večera in kresa slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Izrazil je svoje veselje nad tako častnim posetom tega kresa, katerega se je občinstvo že lansko leto tako mnogobrojno udeležilo, a letos še v častnejšem številu ter sklepno upa, da se tudi drugo leto udeleže še v večjem številu, tako, da bode ta kres od leta do leta veličastnejši in krasnejši. Končno položil je spominsko knjigo «S. P. D.» v podpis, katera je na razpolago vsakemu Slovencu, da se vpiše; kajti v prvi knjigi izčrtavali so nemški nesramneži vsako slovensko besedo. Po napitnicah poprosil je g. dr. Pipuš zbrano občinstvo, naj daruje mili dar na altar slovanskima blagovestnikoma ter iskreno nazdravljaj veselim omizjem, na kar se je nabrala znatna svota. — Še smo posedli, pokrepčali se ter zapeli nekaj narodnih pesmi. A prišel je vendar čas odhoda. Nažgali smo velike baklje, ki so nam svetile po temni poti; v velikih gručah vračali smo se pojoč in vriskaje nizdolu, tu-intam počil je raket, ki je naznanjal radost in veselje domov vračajočih se izletnikov, slaviteljev ter častilcev kresa slovanskih bratov Cirila in Metoda z vrha od Sv. Ur-

bana. Zgodaj v jutro dospeli smo srečno domov. —N.

Kapela pri Radgoni. († Jurist Janez Kolar). Slovenci smo zopet izgubili mladeniča, ki je obetal mnogo našemu narodu. Bil je to jurist g. Janez Kolar iz Očeslavca pri Kapeli, predsednik akad. tehn. društva «Triglav» v Gradcu. Umril je mlad, star še le 22 let. Bil je navdušen narodnjak, in mnogo bi še storil za domovino, da bi mu Bog dal čakati daljšega življenja. Videti ga je bilo pri narodnih zborovanjih in veselicah, kjer je nastopal ko čislani govornik, rad se je mudil tudi med domačimi pevci in tamburaši. Bil je čislani in dober pevec; večkrat je ob nedeljah popeval pri vseh cerkvenih opravilih. Zasluga njegova je, da ima gornjeradgonski okraj Ciril in Metodovo podružnico pri Kapeli. Z malo besedami je rajni znal navdušiti poslušalce in zborovalce, ter jih popolnoma pridobiti za lep namen. Sploh se je zanimal za vse, kar je imelo le količkaj zmisla za narodov blagor. Razume se, da ni prizanašal narodnim nasprotnikom in odpadnikom, a spoštoval je vselej pravične sosede, kateri so ga nekoji tudi čislali. — A njegovi nasprotniki so se na čuden način veselili njegove smrti, — nekoji so celo pozabili reka: «O mrtvih govori le dobro!» — Pili so na njegovo smrt...! Bog jih ne kaznuj! — A tebi, nezabni rojak, — bodi lahka tuja zemlja, a nam daj Bog vrednih Ti — naslednikov!

Od Sv. Urbana pri Ptujju. Blagovolite gospod urednik sprejeti v vaš cenjeni list «Slov. Gospodar» le kratek dopis, katerega pišem v hvalo in čast slovenskim junakom urbanskim mladeničem. Hočem vam gospod urednik na kratko naznaniti, kako smo tukaj obhajali god sv. Cirila in Metoda. Na predvečer dne 4. julija, dasiravno je bila težka reč, ker je deževalo, zakurili so vrli urbanski fanti kres v podobi križa na griču pri Sv. Urbanu, iz katerega je prekrasen razgled po lepih Slov. goricah. Začeli so možnarji naznanjati, da kres gori, okoli katerega se je zbralo mnogo slovenskega ljudstva, in imeli smo upanje, da bi jih bilo še več, ako bi ne bilo tako grdo vreme. Pokalo je, da je bilo veselje, kar se je daleč na okoli slišalo. Proti koncu zapele so še naše urbane pevkinje prelepo pesem o slovenskih bratih svetem Cirilu in Metodu. Tako smo tedaj končali to slavnost, in pokazali s tem, da smo tudi tukaj Slovenci doma. Pač lahko so trepetale hlačice tistemu urbanskemu «Štajerčevemu» dopisniku, kateri je v kratkem tako lažnjivi dopis pisal o urbanskih mladeničih v «Šta-

jercu», kadar je zaslišal glas možnarjev. Menda je glavo v vodo tiščal, tako ga je grabila jeza tisti večer. Mi gremo naprej! Sin Slave.

Rečica ob Savinji. (Razno.) Dragi mi gospod urednik! Malokedaj vam kdo dopiše od tukaj kakšen dopis, in še tedaj ni vse v dopisu razveseljivo. Znano vam je, da je resnica, da največ pohujšanja in nevere izhaja po branju slabih knjig in časopisov, posebno dandanes, ko se povsod obilno ponujajo. Da se pa to prepreči, kolikor je mogoče, za to je sveta dolžnost vsakega zvestega krščanskega rodoljuba, da vse moči uporabi in po svoji zmožnosti podpira in priporoča dobre, v katoliškem duhu pisane knjige in časopise. Zares žalostno je, da so že tudi v naši župniji kmeti, ki so naročniki liberalnih časopisov. Ti so, če se ozremo proti Solčavi, na levi strani Savinje, ki so se dali od jungovcev podučiti. Mi, rečički mladeniči jih obžalujemo, da zajemljejo svojo modrost iz liberalnih časopisov «Slov. Narod» in »Rodoljub». Seveda kdor z jungovci vleče, mora take časnike brati. — V nedeljo dne 23. rožnika je bilo veliko vabilnih listkov prilepjenih na brzojavnih kolih, s katerimi so se vabili kmeti na zborovanje v gostilno k Prazniku, p. d. Goveku v Kokarje. Prilepili so se samo po noči. Kmeti dobro vedo, kam pes tace moli. Zategadel jih je tudi veliko od zborovanja popihalo. — A tudi nekaj veselega! Pretekle nedelje so se obhajale v Rečici slovesne procesije za odpustke sv. leta, in to dve nedelji zaporedoma, a tretja procesija je bila na sv. Petra in Pavla dan. Ljudi je bilo toliko, kakor pri nobeni drugi procesiji. To je veselo, tolažljivo znamenje v zdajnem, od liberalizma okuženem času. Mi gremo naprej! Mladenič iz rečičke župnije.

Iz Sevnice ob Savi. Predragi «Slov. Gospodar»! Že je zopet preteklo nekaj časa, od kar nisi pogledal v našo sevnjsko okolico. Treba je paziti, da se od nasprotnikov kaj natihoma ne iztuhta in vpelja. Tako sem nedolgo tega izvedel, da bi Nemci radi, da bi poslej mi prevzeli v oskrbovanje tisto nemško šolo tam zunaj trga pri Savi. No, tega nam je še treba! Mar nimamo mi zadosti velike ljudske šole. Gotovo se v naši štirirazrednici otroci boljše naučijo vsega, kakor pa v tisti ponemčevalnici. Mi smo si postavili za svoje otroke že zadosti veliko šolo, ne potrebujemo Nemcev, da bi nam oni stavili šole. Za svoje priberačene otroke iz okolice in iz Kranjskega (!) naj pa sami skrbijo, ako jih hočejo ponemčiti. Naši otroci se pa že pod vodstvom takih vzglednih uč-

končali te molitve, vzame mati sveti hostiji v roke, se obrne k Zveličarju in mu izroči mojo in svojo dušo in mi poda mojega Gospoda.

«Tako sem sprejela prvo sveto obhajilo iz njenih rok, potem pa še se je mati sama obhajala.»

«Ko sem drugi dan prišla, da obiščem mater, mi zabrani žena jetničarjeva iti v ječo, ker so izšle ostreje naredbe in se nikdo ne sme pustiti v ječo.»

«Verovala sem in jej rekla, da pridem prihodnji dan.»

«Zvesti moj Peter pa me takoj pelje v hišo kanonika, kateremu je zašepetal nekaj besed. Zelo žalosten me prime sivi starček za roko, me popelje k oknu, pokaže proti nebesom in izgovori te-le slovesne besede, ki so mi vse razjasnile: Hčerka moja, tvoja mati je sedaj v nebesih, samo tamkaj boš jo lahko zopet videla.»

«Vročá molitev, ki se od tistega časa dviga iz mojega srca k nebesom, me vedno združuje z nepozabno mojo mamico.»

Po «Glasniku sv. Josipa».

Cesar in bruseljski čevljarji.

Poslovenil Ivan Vu—k.

Karol V., nemški cesar in španski kralj, bival je v svoji mladosti najrajše v lepem nizozemskem mestu Bruselju.

Nečega večera, ko brez spremljevalca in zelo prosto oblečen po ulici koraka, zapazi, da ima raztrgan čevlji. Ne pomišlja dolgo, temveč stopi k bližnjemu čevljarju.

«Mojster», nagovori ga mladi cesar, ko se na stol vsede, «bodite tako dobri ter mi popravite ta čevlji! Za vaš trud dam vam dvakrat toliko kar zahtevate!»

Čevljar, kateremu se niti ne sanja, da stoji pred njim cesar sam, odgovori:

«Težko mi de, gospod, da vam ne morem ustreči.»

«Zakaj ne?» vpraša začudeno cesar.

«Ker mi čevljarji danes svetujemo», odgovori čevljar.

«Saj pa danes ni nedelja!» začudi se cesar.

«Danes je god svetega Krišpina, dobri gospod, in na ta dan, ne dela nobeden čevljar na Nizozemskem.»

«To je pa čudno!»

«Mislim, da ste že slišali kaj od tega svetnika? To je bil mož, kateri je bogatinom usnje jemal, ter za ubožce čevlje delal.»

«Za Boga», vsklikne cesar, «kaj naj sedaj začnem? Nimate morebiti kaj čevljev prodati?»

«Nimam! Ako hočete, prodam vam rad moje čevlje?»

«Zelo bi vam bil hvaležen, ljubi mojster!» Čevljar prinese čevlje, kateri cesarju prav dobro stojijo.

«Sedaj moram pa iti!» reče čevljar. «Zadnji čas je! Prijatelji in drugi morajo biti že zbrani.»

«Kam hočete iti?» vpraša cesar.

«V združno sobo! Mi častimo danes skupno našega patrona, svetega Krišpina.»

«Tam mora pa zabavno biti?»

«Pa še kako!» pritrdi veselo čevljar. «Hočete se tudi vi z nami zabavati? Pojdite z menoj! Z veseljem vas sprejmemo.»

«Dobro, jaz želim iti!»

«Videli bode, gospod, da znajo bruseljski čevljarji zabavnejše večere prirediti, kakor pa sam cesar in vsi knezi cele dežele skupaj!»

Karol V. sledi prijaznemu čevljarju v združno sobo, kjer že vlada veselje med zbranimi. Veselo pozdravijo prišleca in vzamejo cesarja v svojo sredino. Mladi cesar mora kot gost pridno piti in tako postane kmalo prav dobre volje.

teljev in č. g. kateheta zadosti lepo podučujejo. Pozor torej, dragi sevniški občani, ne vdajmo se!
Posavski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Č. g. Ivan Bohanec, župnik svetinjski, je imenovan kn. šk. duh. svetovalcem. Vrlemu duhovniku in rodoljubu iz srea čestitamo!

Katoliško tiskovno društvo v Mariboru ima v ponedeljek, dne 15. t. m. ob 10. uri predpoldne svoj redni občni zbor. Na svidenje!

V Ljutomeru je umrla blag. gospa Tilika Čeh, soproga ondotnega učitelja g. Fr. Čeha. Blag ji spomin!

Osebnosti. Profesor na nemško-slovenski gimnaziji v Celju g. dr. Ivan Tertnik, je premeščen na II. gimnazijo v Ljubljano. V Maribor pa pride prof. g. Leopold Poljanec iz Kranja. Začasni gimnazijski učitelj na hrvaški gimnaziji v Pazinu g. Anton Jošt je dobil stalno mesto v Kočevju.

Nemila smrt je dne 8. t. m. na Dunaju pokosila g. jurista Jožefa Očkerl. Gimnazijo je pred štirimi leti z odličnim uspehom dovršil v Mariboru. Potem se je posvetil jurističnim študijam, katere bi prihodnje leto dokončal. Bodi mu tuja zemlja lahka!

Na Slomšekov grob. Gosp. nadučitelj Jožef Levičnik nasvetuje v Zgodnji Danici, naj bi družba sv. Cirila in Metoda vspered svojega občnega zbora v Mariboru uredila tako, da skupščinarji vzajemno obiščejo Slomšekov grob.

† **Marija Kovačič.** V noči od dne 29—30. junija je umrla v Mariboru gospa Marija Kovačič, vdova po gospodu Štefan Kovačiču, bivšem nadučitelju pri sv. Marjeti ob Pesnici, ki je umrl dne 2. decembra l. l. O veliki noči preselila se je s svojimi otroci v Maribor, odkoder pa se je v kratkem času vrnila, toda — na mrtvaškem vozu —. Prepeljana je bila namreč v nje rojstni kraj, k sv. Marjeti, ter bila ondi pokopana dne 2. julija zraven svojega, prerano umrlega soproga. Združena v življenja, združena po le kratki ločitvi tudi v smrti... Počivajta mirno v hladnih grobovih, dušam pa svetila večna luč tamkaj v deželi srečne večnosti! — V obče pa smrt letos pri nas

Pozneje pridejo še nekateri čevljarji in med njimi tudi cesarjev dvorni čevljar. Ta takoj spozna cesarja.

Tiho razloži drugim, koga imajo med sabo in mahoma nastane grobna tihota v sobi.

Karol V. vidi, da so ga spoznali, vstane ter zakliče: »Da, jaz sem nemški cesar in španski kralj! Dragi bruseljski čevljarji. Prosim vas, veselite se naprej in ne dajte se motiti! Jaz se prav izvrstno zabavam, kot čevljar med vami, pa tudi kot cesar hočem se vas spomniti. Dovolim vam, da nosite grb in sicer: »Ščit s čevljem, čez katerega plava cesarska krona!«

Z gromovitimi »Živijo« klici, odgovorili so čevljarji cesarjevimi besedam. Veselje zopet zavlada. Pozno v jutro spremljajo veseli čevljarji svojega mladega cesarja v njegovo palačo.

In tako nosijo bruseljski čevljarji grb s kronanim čevljem.

Smešničar.

Odkritosrečna šala. Tujec, prišedši v malo mesto, sreča odraslega dečka in ga vpraša: »Ali si ti od tu iz tega mesta doma?« Deček odgovori boječe: »Da, gospod, ali ni še dolgo, odkar smo prišli s stariši semkaj.« Tujec (radovedno): »Kje ste bili pa poprej?« Deček: »Sprehajati smo se šli iz mesta.«

prav pridno izvršuje svoj žalostni posel, ter pobira kar brez vse izjeme, bodisi sivolasi starček, čvrsti mladenič, ali mlado dekle v najlepšem cvetu življenja... prah si, in v prah se zopet vrneš... Vsem pa, bodi mirni počitek!

Sveto opravilo. Molitvenik za krščansko mladino, pa tudi za odrasle. — V soboto pride od knjigovezca ta lična molitvena knjižica, sestavljena na podlagi pete izdaje Slomškovega »Svetega opravila«, sedanjega katekizma in več drugih virov. »Sveto opravilo« in katekizem si segata roka v roko; torej bo ta molitvenik nekaj pripomoček pri katehetskem poduku in bode poraben pri zasebni in očitni božji službi; lahko ga bo pridržala tudi mladež izstopivša iz šole. Če se ozira na to, kako neporabni da so mnogi slovenski molitveniki, je upati, da bode ta dobro došel. Skrbelo se je, da kaže to »Sveto opravilo« v tekstu in obliki napredek, in more ustrezati sedanjim zahtevam. Ima več lepih, deloma nalašč naročenih originalnih podob. Preč. kn. šk. ordinarijat ga je lepo priporočil s tem, »da se sme pred vsemi drugimi molitveniki še posebno od šolske mladine rabiti.« Priskrbljena je trojna zala in močna vez. Sedaj je izšla priprostejša izdaja po 70 v.

Vinogradniki! Čuvajte vinsko trto! je naslov knjigi, katero je spisal g. Ant. Kosi, učitelj in vinogradnik v Središču. Delce, pisano od strokovnjaka, priporočamo vsem vinogradnikom. Cena je 60 v (30 kr.)

Umrli je dne 6. julija v Mariboru inženir Ivan Franc Brabenec. Rodom Čeh, je ostal zvest svoji domovini. Svoje otroke je vzgojil narodno. Čast njegovemu spominu!

Duhovniške vesti. Zadnje nedeljo je bil č. g. Ivan Jodl kot župnik v Zgornjo Št. Kungoto po mil. g. kan. Jak. Bohincu slovesno upeljan. — Prestavljen je gosp. Jožef Panič iz Rajhenburga k Sv. Antonu v Slov. goricah.

Ljudsko veselico so obhajali celjski hajlovci zadnje nedelje. Frankfurtarice so plapolale, hajlovci so si navesili modriža, a kljub temu so se veselice udeležili tudi c. kr. častniki. Frankfurtarica, modriž in c. kr. avstrijski častnik, to pa res spada skupaj!

Romanje na Brezje k Mariji Pomagaj se bo vršilo okoli 6. avg. Romarski vlak priskrbi g. Franc Gajšek, gostilničar in posestnik v Poljčanah. Natančneje vspered se bo ob pravem času naznanil med inserati.

Pri Celju na grajščini Lanof je umrl c. kr. ministerialni svetnik in konzul g. Konrad Vasič. Nikdar ni zatajil svojega slovenskega rodu!

Sumljiv umora. Pek Nikolaj Meklinič v Vuzenici je sumljiv, da je umoril svojo ženo. Ko se je pripeljal v Maribor, ga je na kolodvoru zgrabila mariborska policija ter ga oddala okrožnemu sodišču. Našli so pri njem pismo, iz katerega so posneli, da ima z neko žensko dogovorjen sestanek. Tudi dotično žensko so zaprli.

V celjski bolnišnici je nastavljen kot tretji zdravnik dr. Ernst Jaklin.

Na praznik sv. Petra in Pavla so se sprli in stepli nad Bučami. Enega fanta so hudo z nožem ranili, da je bilo njegovo življenje v smrtni nevarnosti.

V Kozjem se obhaja sv. misijon ali tridnevnic sv. leta od 8. do 11. julija. Vodijo ga gospodje misijonarji od sv. Jožefa pri Celju.

Ciril-Methodov kres kozjanskega bralnega društva se je še koj dobro obnesel vsled silnega deževanja. Liberalci so imeli svoj kres!!!! Živela sloga! Več prihodnjic v dopisu.

Za mariborsko šolo so darovali gg. J. Dekort, Al. Musi, Fr. Petek, E. Serne, N. N., Ledeničarjeva obitelj, Al. Klemenšek, Fr. Juvan, Wudler, skupaj dvajset kron. Živeli!

Slovenske gorice. Pretekli petek popoldne 5. t. m. bi bil skoro usodepoln za

velik del Slovenskih goric, zlasti za Ščavniško dolino. Strašna nevihta je žugala uničiti vse poljske in vinske pridelke. Ker so pa na vseh strelnih postajah silovito streljali, razpršili so se hudourni oblaki na vse strani, le nekaj toče je padlo po ščavniški dolini in Zagajskem vrhu. Žalibog, da ni bilo brez nesreče. Strela je namreč udarila v gospodarsko poslopje kmeta Merčnjaka v Radvanjih, župnije negovske, poslopje užgala ter ubila gospodarja. Žena in otroci pa so ostali nepoškodovani, akoravno so bili vsi skupaj. Gospodarsko poslopje je pogorelo do tal, hišni hram so pa ubranili.

Komu naj otrok verjame? Očetu ali katehetu? Ptujski kljukec postaja vedno predrznejši. V zadnji številki je grdo opsoval vurberskega gospoda provizorja ter ga takorekoč postavlja na laž. Kdo, vprašamo te, lažnjivi kramar, ima pravico razsoditi, kaj je greh in kaj ni greh? Ti ali duhovnik? Menda vendar duhovnik, ki je za to postavljen. Če torej katehet v šoli otrokom razjasni, da je greh brati veri sovražne časnike, zaslepljeni oče pa otroku pravi, da ni greh; komu naj otrok verjame?! Brezdvomno bo moral vsak otrok verjeti duhovniku. Sicer pa, zaslepljeni oče od Vurberga, naj ti tvoj otrok pokaže katekizem na strani 86, vprašanje 352. 6! Glej, zoper sv. vero se pregrešiš, če bereš veri sovraženi časnik! In tudi to ti povemo na vsa usta, ptujski kramarček, da ga ni slovenskega duhovnika, ki bi ne bil odločen tvoj nasprotnik. Vsak katehet, ne samo vurberski provizor, ima pravico pa tudi dolžnost, otroke ob pravem času svariti pred ničvrednimi listi.

Dr. Pommer, c. kr. profesor in drž. poslanec celjski, je z Dunaja premeščen na tržaško gimnazijo.

Nagla smrt. V kolodvorski čakalnici v Slov. Gradcu so našli mrtvega mizarja Wendeniga, ki se je vračal iz bolnice v Velikovec.

Nove sv. maše. Martin Lenart, 11. avg. Sv. Lovrenc na drav. polju, pridigar kanonik dr. Ivan Mlakar iz Maribora; Anton Novak, 18. avg. Dobje pri Planini; Anton Pučnik, 4. avg. Konjice, pridigar kanonik dr. Josip Pajek iz Maribora; Jakob Rauter, 18. avg., Ljutomer, pridigar dr. Fr. Feuš iz Maribora; Anton Strgar, 4. avg., Pišce, pridigar beneficijar Anton Podvinski iz Ptuja; Franc Stuhec, 25. avg., Sv. Križ na Murskem polju, pridigar prof. Josip Kardinar iz Celja; Evald Vračko, 4. avg., Sv. Magdalena v Mariboru, pridigar prof. dr. Anton Medved iz Maribora; Ivan Zajc, 4. avg., Špitalič na Kranjskem, pridigar župnik Ivan Zabukovec iz Tuhinja; Maks Goričar, 11. avg., Braslovce, pridigar dekan Franc Dovnik iz Gornjegograda; Peter Gorjup, 18. avg., Sv. Peter v Sav. dolini, pridigar opat Franc Orgradi iz Celja; Josip Lončarič, 25. avg., Grabe pri Središču, pridigar kapelan Vid Janžekovič iz Sv. Miklavža; Jakob Rabuza, 4. avg., Sv. Jurij ob Južni železnici, pridigar kapelan Jakob Kranjc iz Vranskega; Maks Vraber, 25. avg., Kaplja pri Arnovžu, pridigar dekan Lovro Volmajer iz Luč; Ivan Zakošek, 25. avg., Sv. Vid pri Planini, pridigar žup. Andrej Fišer iz Zagorja; Ivan Arnuš, 11. avg., Ptuj, pridigar gvardijan Alf. Svet iz Ptuja; Franc Hliš, 4. avg., Sv. Mihael pri Šoštanju, pridigar župnik Anton Novak iz Špitaliča; Franc Tranc, 28. julija, Radgona, pridigar župnik Franc Šegula iz Maribora.

Od Kapele pri Radencih. Umrli je dne 8. t. m. obče spoštovani posestnik na Račkem vrhu Anton Fras, v starosti 75 let. Rajniki je bil skrben gospodar, vzgleden oče in goreč kristjan, zelo priljubljen in spoštovan daleč na okrog. Zapustil je ženo ter petero otrok, izmed katerih je najstarejši sin in najstarejša hčer priden gospodar, hčer pa gospodinja. Jeden sin je v službi pri prevzvišenem kn.-škofu A. B. Jegliču v Ljubljani. Najmlajši sin, ki bo moral obleči v jeseni vojaško suknjo in najmlajša hčerka, pomagata